

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/48/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721203432
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5721203432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: T. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. X. č. XXX, XXX XX P., právne zastúpeného JUDr. Ivetou Ďurčaťovou, advokátkou, so sídlom Kollárova č. 35, 036 01 Martin, IČO: 36 138 606, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, so sídlom Vajnorská č. 55, 831 03 Bratislava, adresa na doručovanie: Hlboká č. 7, 811 05 Bratislava, IČO: 42 174 856, o zaplatenie 8.668,77 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 17C/32/2021-184 zo dňa 27. januára 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II., ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.925,03 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, mení tak, že žalobu v tejto časti zamieta.

Vo zvyšnej časti výroku II. rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie zostáva nedotknutý.

Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,50 %.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) konanie v časti istiny 134,01 Eur a v časti istiny 4.742,90 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.742,90 Eur od 29.10.2022 do zaplatenia zastavil (výrok I. napadnutého rozsudku), žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.791,86 Eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 4.742,90 Eur za obdobie od 30.01.2020 do 28.10.2022 v celkovej sume 558,75 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II. napadnutého rozsudku) a žalobcovi priznal voči žalovanému právo na 98,45 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (výrok III. napadnutého rozsudku).

1.1. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že medzi žalobcom ako poistníkom a súčasne poisteným a žalovaným ako poisťovateľom došlo dňa 19.09.2018 k uzavretiu poistnej zmluvy zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „PZP“) číslo poistky 6599800457 s tým, že poistenie zodpovednosti sa vzťahovalo na škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Opel Vectra V Caravan, EČV: MT989BU. Poistná zmluva bola uzavretá v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z., čo mal preukázané poistnou zmluvou, ako aj poistkou č. 6599800457. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania tiež preukázané (čo medzi stranami navyše nebolo

sporné), že dňa 13.12.2018 približne o 12:30 hod. na ulici Karvaša Blahovca vo Vrútkach došlo k škodovej udalosti tak, že žalobca pri cúvacom manévri zo svojej nehnuteľnosti svojim motorovým vozidlom spôsobil T. W. škodu na meracom prístroji, ktorý bol ľavým spätným zrkadlom auta zhodený a následne poškodený. Oznámenie o škodovej udalosti žalobcom ako aj záznam o dopravnej nehode boli ešte v ten istý deň, kedy došlo k škodovej udalosti, predložené žalovanému a ohliadka bola vykonaná dňa 14.12.2018, t. j. na druhý deň. Poistná udalosť bola evidovaná u žalovaného pod č. 956663445 (tieto skutočnosti mal súd prvej inštancie preukázané oznámením škodovej udalosti poisteným, ako aj záznamom o dopravnej nehode). Súd prvej inštancie poukázal na tvrdenie žalobcu, že tento vôbec nevedel, ako skončilo šetrenie poistnej udalosti a prvýkrát sa dozvedel, že poškodenému N.. W. nebolo poskytnuté poistné plnenie až dňa 30.09.2020 s tým, že žalovaný nezdôvodnil, z akého dôvodu odmietol poskytnúť poistné plnenie. Poukázal na listinu, ktorú predložil do spisu žalovaný, z ktorej vyplýva, že dňa 27.03.2019 bol uskutočnený Dodatok k prešetreniu poistnej udalosti, ktorý bol odoslaný 11.04.2019, a z ktorého vyplynulo, že poškodený N.. W. bol telefonicky kontaktovaný a nie je ochotný spolupracovať s detektívom s tým, že pri likvidácii komunikuje priamo s likvidátorom poisťovne. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil, že ešte dňa 27.03.2019 nebolo ukončené šetrenie poistnej udalosti, z čoho mal preukázané, že žalovaný ako poisťovateľ si nespĺnil svoju povinnosť stanovenú mu § 11 ods. 6 písm. a) a b) zákona č. 381/2001 Z. z., teda do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti neskončil prešetrenie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie. Ustálil, že táto lehota márne uplynula dňa 13.03.2019, keď oznámenie o škodovej udalosti bolo žalovanému doručené dňa 13.12.2018, pričom túto skutočnosť mal preukázanú aj konštatovaním v rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/71/2020, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že Oznámenie o riešení škodovej udalosti č. 956663445 je zo dňa 04.06.2019. Z uvedeného rozsudku mal súd prvej inštancie za zrejmé, že keďže poisťovňa odmietla poškodenému N.. T. W. plniť, a tak dňa 23.12.2019 sa poškodený prostredníctvom právneho zástupcu obrátil priamo na T. C. (t.j. žalobcu v prejednávanej spore) a následne poškodený N.. T. W. podal dňa 27.10.2020 žalobu proti T. C., keď spor sa viedol na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/71/2020 a v uvedenom konaní súd rozhodol, že T. C. je povinný zaplatiť N.. T. W. - GEODET sumu 4.742,90 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 30.01.2020 do zaplataenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku bola žaloba zamietnutá s tým, že N.. T. W. - GEODET má proti T. C. právo na 78 % náhradu trov konania. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/119/2021 zo dňa 17.02.2022 vo výrokoch I., III. a IV. s tým, že výrok II. zostal nedotknutý. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu bol súčasne žalobcovi voči žalovanému priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

1.2. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že zo spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/71/2020, ako aj z listiny predloženej žalobcom v prejednávanej spore vyplýva, že T. C. adresoval poisťovní KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group oznámenie o spore sp. zn. 10C/71/2020 a vyzval ho na vstup do konania ako intervenient s tým, že v uvedenom oznámení sa taktiež uvádza, že právny zástupca T. C. už 09.12.2020 oznámil KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, že sa vedie konanie na Okresnom súde Martin sp. zn. 10C/71/2020 s tým, že T. C. v tomto oznámení tiež uviedol, že ak bude v konaní vo veci sp. zn. 10C/71/2020 neúspešnou stranou sporu, uplatní si voči KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group nároky vyplývajúce mu z poistnej zmluvy. Ďalej poukázal na to, že T. C. predložil do spisu podací lístok č. RF441189810SK zo dňa 17.03.2021, ktorým preukazoval, že listina „Oznámenie o spore a výzva na vstup do konania ako intervenient v zmysle § 86 CSP“ bola ako doporučený list prvej triedy podaná na pošte dňa 17.03.2021 a z informácie o doručení vyplýva, že 18.03.2021 bola táto zásielka doručená spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group (žalovaný). Konštatoval, že napriek tomu bola KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group absolútne nečinná a do konania ako intervenient nevstúpila.

1.3. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaný si nespĺnil ako poisťovateľ svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 4 ods. 2 a ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. a v dôsledku porušenia tejto zmluvnej povinnosti žalovaným vznikla žalobcovi - T. C. škoda, k tejto škode došlo porušením zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného a bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného. Konštatoval, že škoda, ktorú si žalobca voči žalovanému uplatnil, spočívala v sume 4.742,90 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 30.01.2020 až do zaplataenia, ku ktorej bol T. C. zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/71/2020, v trovách právneho zastúpenia poškodeného v rámci prvostupňového aj odvolacieho konania vo veci sp. zn. 10C/71/2020 v uplatnenej výške 2.000,84 Eur a v trovách právneho zastúpenia

T. C. (v prejednávacom spore žalobcu) v konaní sp. zn. 10C/71/2020 v celkovej výške 1.925,03 Eur. Z dôvodu, že v priebehu súdneho konania žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 4.742,90 Eur, a to dňa 28.10.2022, v dôsledku čoho žalobca zobral žalobu v tejto sume aj s prislúchajúcim 5 % úrokom z omeškania zo sumy 4.742,90 Eur od 29.10.2022 do zaplattenia späť, súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil. Súd prvej inštancie taktiež poukázal na to, že v časti škody, ktorá spočívala v trovách právneho zastúpenia poškodeného v konaní pred Okresným súdom Martin sp. zn. 10C/71/2022 z dôvodu, že tieto trovy konania boli v rámci konania o sťažnosti ponížené o sumu 134,01 Eur, zobral žalobca žalobu späť.

1.4. Z uvedených dôvodov potom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť nahradiť škodu, ktorú spôsobil porušením zmluvnej povinnosti, a to vo výške 3.791,86 Eur a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.742,90 Eur od 30.01.2020 do 28.10.2022, keď tieto úroky po vyčíslení predstavovali sumu 558,75 Eur. Škodu spočívajúcu v sume 558,75 Eur mal súd prvej inštancie preukázanú konečným vyúčtovaním exekučného konania, ktoré sa viedlo u súdneho exekútora JUDr. Martina Píryho pod sp. zn. 376Ex 321/22, z vyúčtovania ktorého vyplýva okrem iného vymožený nárok, ktorý uhradil poškodený T. C. v sume 558,75 Eur a z uvedeného mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca tieto úroky z omeškania v rámci exekučného konania uhradil. Súčasne poukázal na to, že priznaná škoda v sume 3.791,86 Eur bola zložená z dvoch súm, a to z trov právneho zastúpenia poškodeného v konaní sp. zn. 10C/71/2020, ktoré T. C. uhradil v celkovej výške 1.866,83 Eur (existenciu tejto škody mal súd prvej inštancie preukázanú výpisom z účtu na č. I. 171 rub spisu) a ďalšiu zložku predstavovala suma 1 925,03 Eur, ktorú tvoria trovy právneho zastúpenia T. C. v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/71/2020 (ich existenciu mal súd preukázanú výpisom z účtu T. C. na č. I. 85 spisu).

1.5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP s tým, že žalobca si nárokoval celkovú výšku škody v sume 8.668,77 Eur, čo predstavovalo 100 %, pričom konanie bolo v časti 4.742,90 Eur zastavené, pretože žalovaný v tejto časti škodu uhradil, a teda z procesného hľadiska zaviniť, že konanie sa muselo v tejto časti zastaviť a pokiaľ ide o zostávajúcu časť 137,01 Eur, táto bola zastavená z viny žalobcu a v tejto časti bol žalobca neúspešný, čo predstavovalo jeho neúspech vo výške 1,55 %. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie určil úspech žalobcu na 98,45 % a úspech žalovaného na 1,55 % a následne čistý úspech žalobcu stanovil na 96,90 % (98,45 % - 1,55 %).

2. Proti výrokom II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie z dôvodov prezumovaných § 365 ods. 1 písm. d), písm. f) a písm. h) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). V odvolaní zotrval na všetkých ním dovtedy prezentovaných skutočnostiach, pričom nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie, odôvodnenie rozsudku považuje za nepresvedčivé, v ktorom sa konajúci súd nedokázal vysporiadať so všetkými jeho námietkami. Má za to, že konajúci súd nesprávne právne vec posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím prijal nezákonný a právne neudržateľný rozsudok.

2.1. Namietal, že súd prvej inštancie v rámci výroku II. v rozhodnutí spojil dva právne nároky žalobcu uplatnené v konaní spoločne vo výške 3.791,86 Eur, pričom prvú časť tvorí nárok z titulu zaplattenia trov právneho zastúpenia za poškodeného vo výške 1.866,83 Eur, na ktorej zaplattenie bol zaviazaný v dôsledku jeho neúspechu v spore sp. zn. 10C/71/2020 a druhú časť jeho nároku vo výške 1.925,03 Eur tvoria trovy právneho zastúpenia žalobcu v spore sp. zn. 10C/71/2020 ako žalovaného. Konštatoval, že žalobca vo svojom návrhu na zmenu žaloby zo dňa 26.07.2020 navýšil žalovanú istinu o sumu 1.925,03 Eur z titulu trov právneho zastúpenia v predošlom konaní, avšak nijako nepreukázal ich zaplattenie, teda že reálne došlo k úbytku v jeho majetkovej sfére. Súčasne poukázal na to, že žalobca si uplatnil aj svoje trovy z konania sp. zn. 10C/71/2020, na ktoré podľa názoru žalovaného neexistuje právny nárok z titulu zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z.z.“, príp. „zákon o PZP“), keď § 4 ods. 2 písm. c) uvedeného zákona prezumuje, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatnení nárokov podľa písm. a), b) a d). Žalovaný má potom za to, že poistený má voči poisťovni nárok, aby za neho nahradili poškodeným uplatnené a preukázané nároky voči poistenému z poistenia zodpovednosti, avšak v danom prípade sa jedná o nároky poisteného, nie poškodeného, a teda poistený v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení nemá nárok na náhradu svojich účelne vynaložených nákladov spojených

s právnym zastúpením. Konštatoval, že žalobca vo svojom návrhu na zmenu žaloby zo dňa 26.07.2022 ani len neuvádza, na základe akého zákonného ustanovenia si nárokuje náhradu svojich trov údajne vyplatených svojmu právnemu zástupcovi, pričom rovnako ani súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia neuvádza, na základe akého zákonného ustanovenia priznáva tento žalobcov nárok a ani sa týmto nárokom bližšie nezaobrá, pričom k priznaniu tohto nároku absentuje akékoľvek zdôvodnenie, či vysporiadanie sa s námietkami žalovaného.

2.2. Žalovaný súčasne poukázal na to, že pokiaľ si bol žalobca vedomý svojho konania, ktorým v zmysle rozhodnutia súdu sp. zn. 10C/71/2020 spôsobil škodu, tak mal objektívne možnosť nahradiť vzniknutú škodu, avšak aj keď škodu spôsobil, rozhodol sa ju nenahradiť a viesť o nároku poškodeného spor. Z uvedeného dôvodu má za to, že potom nijako nezodpovedá za toto konanie žalobcu a nemôže preto ani zodpovedať za náklady vynaložené žalobcom v predošlom konaní. Zdôraznil, že už vo svojom vyjadrení zo dňa 18.11.2022 uvedený nárok jasne rozporoval, keď uviedol „máme za to, že neexistuje právny nárok na náhradu trov právneho zastúpenia poisteného voči poisťovni, v tomto prípade žalovanému“.

2.3. Žalovaný má súčasne za to, že žalobca si privodil neúspech v spore vedenom pod sp. zn. 10C/71/2020 na Okresnom súde Martin sám, a preto by mal sám niesť aj sankciu spočívajúcu v znášaní nároku na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania, ktoré mu bolo uložené nahradiť v uvedenom spore. Argumentoval, že zmyslom zákona o PZP je zabezpečiť taký stav, aby poškodený nepociťoval nijakú alebo aspoň nie neprimeranú ujmu vo svojej majetkovej sfére, ktorú nezavinil sám, ale bola mu spôsobená škodcom, a nie stav, kedy škodca ako poistený koná bez ohľadu na možné dôsledky svojho konania s vedomím, že ekonomickú ťarchu jeho konania bude znášať tretia osoba, v danom prípade žalovaný. Žalovaný má za to, že okrem absencie právneho nároku nie sú uvedené náklady vynaložené účelne, pričom vo vzťahu k nároku na priznanie náhrady trov konania, ktoré si žalobca nárokoval v zmysle návrhu na zmenu žaloby zo dňa 07.09.2022, poukázal na skutočnosť, že žalobca bol viackrát vyzývaný na poskytnutie súčinnosti pri šetrení poisťnej udalosti č. 9566663445 zo dňa 13.12.2018, ktorá bola predmetom predchádzajúceho konania a v priebehu šetrenia predmetnej poisťnej udalosti neposkytol poškodený a ani poistený (žalobca) dostatočnú súčinnosť, v dôsledku čoho nebolo možné preukázať nárok na poskytnutie plnenia a ani rozsah plnenia na náhradu škody. Žalovaný má za to, že ak by poškodený poskytol riadnu súčinnosť pri šetrení poisťnej udalosti, jeho nárok by bol riadne vypořiadaný a nedošlo by k súdnemu konaniu, a preto uvedené trovy podľa jeho názoru nemožno považovať za účelne vynaložené náklady poškodeného vynaložené na uplatnenie svojich práv v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o PZP. Z uvedeného žalovaný vyvodil, že uvedené trovy nemožno považovať za účelné, a preto žalobcom tvrdené právo na to, aby ich žalovaný za neho nahradil poškodenému, nikdy nevzniklo v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení.

2.4. Žalovaný súčasne namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to odňatie práva konať pred súdom a nedostatočné a chybné odôvodnenie rozhodnutia, keď podľa jeho názoru sa súd v odôvodnení rozsudku nevysporiadal s jeho argumentáciou a nedokázal uspokojivo a presvedčivo vysvetliť príliš prísnu aplikáciu sudcovskej koncentrácie konania, ako aj narušenie rovnosti strán v konaní. Zastáva názor, že prvostupňový súd v rozpore so zákonom neuviedol, aké skutočnosti považoval za preukázané, ktoré za preukázané nepovažoval, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Z uvedených dôvodov považuje odôvodnenie rozsudku za nepreskúmateľné.

2.5. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu voči žalovanému v napadnutej časti zamietne a prizná mu pomernú časť náhrady trov konania vrátane trov odvolacieho konania žalovanému.

3. Žalobca považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné a účelové z dôvodu nepravdivých a zavádzajúcich tvrdení v ňom uvedených. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny v celom rozsahu, keď má za to, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutkový a právny stav sporu a pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal z ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa náhrady škody a zo zákona č. 381/2001 Z.z.. Ním uplatnené nároky v konaní považuje za jasne a zrozumiteľne špecifikované, pričom všetky nároky doložil a preukázal jednotlivými dôkazmi. Uviedol, že súdne konanie je vedené len z toho dôvodu, že žalovaný bezdôvodne odmietol za neho ako poisteného titulom uzatvoreného PZP poskytnúť poisťné plnenie poškodenému N. T. W. - GEODET a pri riešení danej poisťnej udalosti nepostupoval v súlade so zákonom č. 381/2001 Z.z., keď poškodenému

nenahradil riadne a včas škodu, a to aj napriek tomu, že ako poistený (žalobca) pri riešení poistnej udalosti poskytol žalovanému všetku potrebnú súčinnosť, čo vyplýva z poisťovacieho spisu žalovaného predloženého do konania sp. zn. 10C/71/2020. Za nepravdivé považuje tvrdenie žalovaného, že zmenou žaloby zo dňa 26.07.2022 došlo k navýšeniu žalovanej sumy o 1.925,03 Eur z titulu trov právneho zastúpenia v predchádzajúcom konaní (t. j. konaní vedenom pod sp. zn. 10C/71/2020), avšak že on nijako nepreukázal ich zaplatenie, a teda že by reálne došlo k úbytku v jeho majetkovej sfére. Zdôraznil, že v konaní predložil výpis z účtu, ktorý preukazuje prevod danej sumy, ako aj faktúru č. 81/2022 na sumu 1.925,03 Eur a pracovný výkaz, ktorý bol pripojený k faktúre, pričom má za to, že tieto dôkazy nesporne preukazujú, že k úbytku v jeho majetkovej sfére došlo. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie súdu prvej inštancie v bodoch 17 a 37. Súčasne poukázal na odôvodnenie Návrhu na zmenu zo dňa 26.07.2022, z ktorého vyplýva, že ak by žalovaný riadne plnil svoju povinnosť vyplývajúcu z uzatvoreného PZP, tak by k súdnemu konaniu sp. zn. 10C/71/2020 nedošlo a jemu by tak nevznikla povinnosť uhradiť svojej advokátke trovy za právne zastúpenie, teda trovy, ktoré mu vznikli v danom súdnom konaní, zaviniť žalovaný. Zdôraznil, že žalovaný o tom, že bolo proti nemu ako žalovanému na základe žaloby N.. T. W. GODET vedené konanie na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/71/2020, vedel, a to už na základe listu žalobcu zo dňa 09.12.2020, ktorý bol do konania predložený, keď v predmetnom liste žalobca vyzval žalovaného, aby bez zbytočného odkladu uskutočnil všetky potrebné úkony smerujúce k odstráneniu vzniknutej situácie a poškodenému N. T. W. poskytol poistné plnenie. Poukázal na to, že žalovaný na predmetné podanie reagoval až podaním zo dňa 04.02.2021, v ktorom uviedol, že jeho stanovisko zostáva nemenné a z uvedeného dôvodu zaslal žalovanému list „Oznámenie o spore a výzva na vstup do konania ako intervenient v zmysle § 86 CSP“, ktorý bol ako doporučený list prvej triedy podaný na pošte dňa 17.03.2021 a zásielka obsahujúca tento list bola žalovanému doručená dňa 18.03.2021. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že žalovaný na jeho výzvu žiadnym spôsobom nereagoval a do konania vedeného pod sp. zn. 10C/71/2020 ako intervenient nevstúpil.

3.1. Tvrdenie žalovaného týkajúce sa náhrady trov konania, ktoré žalobca bol povinný v postavení žalovaného v konaní sp. zn. 10C/71/2020 nahradiť poškodenému T. W. - GODET z dôvodu, že žalobca (poistený) si tento neúspech privodil sám a mal by niesť aj sankciu za zavinenie predošlého konania, považuje žalobca v celom rozsahu za účelové. Žalobca poukázal, že žalovaný v odvolaní v časti III. ods. 3 na strane 3 cituje ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona o povinnom zmluvnom poistení, z ktorého nesporne vyplýva, že žalobca ako poistený má nárok na náhradu týchto trov, ktoré bol na základe uznesení súdu v konaní sp. zn. 10C/71/2020 ako žalovaný povinný zaplatiť poškodenému N.. T. W.. Má za to, že ak by žalovaný splnil svoje zmluvné povinnosti tak, ako mu to ukladá zákon, tieto trovy by nevznikli. Z uvedeného potom žalobca vyvodil, že v konaní bolo nesporne preukázané, že žalovaný mal vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní sp. zn. 10C/71/2020 minimálne už od decembra 2020 a bol zo strany žalobcu niekoľkokrát vyzývaný na riešenie poistnej udalosti, aby za neho ako poisteného plnil poškodenému nárok na náhradu škody, avšak bezvýsledne. Žalobca súčasne poukázal na to, že žalovaný bol v priebehu (aktuálneho) konania pred súdom prvej inštancie takmer nečinný, nakoľko žiadnym spôsobom nereagoval na podanú žalobu, na zmenu žaloby zo dňa 12.07.2022, ani na zmenu žaloby zo dňa 26.07.2022 a až po čiastočnom späťvzatí doručenom dňa 07.09.2022 si zvolil právneho zástupcu a požiadal o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu mimosúdnych rokovaní. Následne až v novembri sa žalovaný vyjadril, a to k čiastočnému späťvzatiu žaloby zo dňa 04.11.2022, avšak pojednávania uskutočneného dňa 09.12.2022 sa žalovaný ani jeho právny zástupca nezúčastnili a právny zástupca žalovaného sa zúčastnil iba pojednávania vo veci v roku 2023, kde argumentoval tým, že ho žalobca nevyzval na vstup do konania sp. zn. 10C/71/2020, čo sa však preukázalo ako nepravdivé a ďalej rozporoval nároky žalobcu, avšak bez primeraného odôvodnenia, keď jeho argumentácia bola nedostatočná, nepresvedčivá a nepravdivá.

3.2. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný v odvolacej replike v celom rozsahu zotrval na skutočnostiach uvedených v odvolaní, pričom uvedené skutočnosti zopakoval. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu uvedenej vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 20.03.2023 poukázal na to, že žalobca vo vyjadrení k odvolaniu účelovo zavádza a bez právne relevantnej argumentácie sa snaží preniesť zodpovednosť za svoje konanie ako aj vedenie sporu sp. zn. 10C/17/2020 na neho ako žalovaného, pričom vôbec nereflektuje na jeho právnu argumentáciu, ktorú ako žalovaný prezentoval v konaní a v podanom odvolaní.

5. Žalobca v odvolacej duplike zopakoval svoju argumentáciu uvedenú vo vyjadrení k odvolaniu, pričom vyjadrenie žalovaného uvedené k odvolacej duplike považuje za účelové a zavádzajúce a má za to, že práve žalovaný sa snaží bezdôvodne preniesť zodpovednosť za svoje správanie a konanie, resp. nekonanie či nečinnosť na neho ako žalobcu, a to aj napriek tomu, že súd prvej inštancie správne ustálil porušenie povinnosti na strane žalovaného. Žalobca má za to, že v danom prípade bola nesporne preukázaná skutočnosť, že v prípade, ak by si žalovaný riadne a včas splnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z uzatvoreného PZP, tak by k súdnemu konaniu sp. zn. 10C/71/2020 vôbec nedošlo, pričom opätovne dal

do pozornosti tú skutočnosť, že žalovaný o súdnom konaní sp. zn. 10C/71/2020 mal vedomosť už na základe podania zo dňa 09.12.2020 a následne bol podaním zo dňa 12.03.2021 vyzvaný na vstup do konania ako intervenient na sporovej strane žalovaného (t. j. žalobcu v prejednávacom spore), na čo však nereagoval. Žalobca má za to, že škoda spočíva v zmenšení jeho majetku v dôsledku povinnosti hradenia trov súdneho konania sp. zn. 10C/71/2020 protistrane, t.j. N. T. W. - GEODET a uhradenia trov za právne zastúpenie svojmu právnomu zástupcovi, pričom k ich vzniku a uhradeniu by nedošlo, keby žalovaný uhradil škodu N. T. W. - GEODET v rámci šetrenia škodovej udalosti. Má za to, že jeho právny nárok vyplýva z ustanovení Občianskeho zákonníka a zo zákona č. 381/2001 Z. z., na ktoré poukázal súd prvej inštancie. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. V súlade s § 382 CSP, keďže mal odvolací súd za to, že na vec sa vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, a to konkrétne ust. § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z., ktoré pri doterajšom rozhodovaní vo veci nebolo použité (ani posudzované) a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzval strany sporu, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

7. Žalobca vo svojom vyjadrení k výzve odvolacieho súdu podľa § 382 CSP v podstatných bodoch zotrval na skutočnostiach uvedených v predchádzajúcich podaniach. Obsahovo vyčerpávajúcim spôsobom chronologicky popísal svoj postup voči žalovanému pri likvidovaní škodovej udalosti, ktorá bola premetom konania na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 10C/71/2010, keď poukázal na to, že žalovaný s ním komunikoval iba minimálne, a to len v tom zmysle, že odmieta poskytnúť plnenie z uzatvoreného PZP. Zdôraznil, že žalovaný nemal záujem vyriešiť škodovú udalosť poskytnutím plnenia, napriek tomu, že mal vedomosť o prebiehajúcom spore sp.zn. 10C/71/2010, pričom má za to, že uvedený spor zaviniel práve žalovaný, nakoľko v prípade, ak by poskytol poškodenému poistné plnenie z PZP, k súdnemu sporu by nedošlo. Žalobca súčasne poukázal na to, že možnosť prezumovanú § 11 ods. 5 nevyužil z dôvodu odmietavého postoja žalovaného, jeho správania a dištancovania sa od škodovej udalosti. Z uvedeného dôvodu zastáva názor, že aplikácia predmetného ustanovenia v konkrétnostiach prejednávaneho sporu nie je potrebná.

8. Žalovaný sa k výzve podľa § 382 CSP nevyjadril.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal predloženú vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného voči výroku II. (výlučne) v časti, v ktorej mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.925,03 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia v spore vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/71/2020, ktoré žalobca (v konaní sp. zn. 10C/71/2020 vystupujúci v procesnom postavení žalovaného) v súvislosti s uvedeným právnym zastúpením zaplatil svojej právnej zástupkyňi, je dôvodné, a preto podľa § 388 CSP, keďže v uvedenej časti neboli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku ani na jeho zrušenie, zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.925,03 Eur, zamietol. V zostávajúcej časti výroku II. rozsudku súdu prvej inštancie rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 2 CSP tak, že priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,50 %. Vo zvyšnej odvolaní nenašiel časti (vo výroku I.) ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

10. Rozsudok súdu prvej inštancie bol žalovaným napadnutý z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t. j., že súd prvej inštancie

dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Krajský súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, teda či súd prvej inštancie riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, a to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/05), pričom konštatuje, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, keď uviedol rozhodujúci skutkový stav a primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, svoje právne závery náležite vysvetlil a dostatočne uspokojivo objasnil, z akých úvah vychádzal (hoci odvolací súd sa s jeho právnymi závermi v časti nestotožnil). Porušenie práva na spravodlivý proces zakladá prípustnosť a zároveň aj dôvodnosť odvolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces sa chápe nesprávny (vadný) procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou SR. Pod pojmom procesný postup sa rozumie faktická (ne) činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných práv, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol. V okolnostiach prejednáwanej veci sa odvolací súd nestotožnil s námietkami odvolateľa o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie súdu prvej inštancie obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. I keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uskutočňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, podľa názoru odvolacieho súdu v prejednáwanej veci o taký prípad nešlo, keď súd prvej inštancie síce stručne avšak zrozumiteľným spôsobom prezentoval svoje skutkové a právne závery, z ktorých pri svojom rozhodnutí vychádzal. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto nemožno in globo považovať za rozporné s požiadavkou vyplývajúcou z práva na spravodlivý proces, keďže je z neho zreteľné, z akého skutkového stavu súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal, o aké ustanovenia právnych predpisov sa jeho rozhodnutie opieralo a ako boli tieto relevantné ustanovenia ním interpretované. Odvolací súd zdôrazňuje, že medzi procesné práva strany sporu nepatrí právo, aby sa súd stotožnil s jej skutkovou a právnou argumentáciou.

12. Východiskovo odvolací súd poukazuje na to, že z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poistený právo, aby náhradu škody spôsobenú prevádzkou motorového vozidla hradil poisťovateľ priamo poškodenému (porovnaj § 4 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.), pričom poškodený má nárok (na rozdiel od úpravy prezumovanej § 823 Občianskeho zákonníka, ktorá však na možnú osobitnú úpravu odkazuje) uplatniť si právo na jej náhradu priamo voči poisťovateľovi (§ 15 ods. 1, veta druhá zákona č. 381/2001 Z.z.). Poškodený pri škode spôsobenej prevádzkou motorového vozidla tak má právo uplatniť si jej náhradu voči zodpovednému subjektu - škodcovi (§ 420, resp. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka), ale aj priamo voči poisťovateľovi (§ 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.). Z uvedeného vyplýva, že poškodený má možnosť voľby, či si uplatní nárok na náhradu škody spôsobenej mu prevádzkou motorového vozidla iba voči škodcovi, priamo voči poisťovateľovi z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti škodcu za škodu spôsobenú motorovým vozidlom, alebo si svoj nárok uplatní voči obojm týmto subjektom súčasne. Plnenie na náhradu škody mu však patrí len jedenkrát, a teda plnenie jedného z týchto subjektov (poisťovateľ, poistený/škodca) spôsobuje zánik nároku na náhradu škody poškodeného voči druhému subjektu (solučné účinky plnenia poskytnutého poškodenému jedným z týchto povinných subjektov vo vzťahu k povinnosti druhého povinného subjektu plniť poškodenému). Vzťahy medzi škodcom, poškodeným a poisťovateľom navzájom je potrebné rozlišovať. Zatiaľ, čo vzťah poškodeného a škodcu je vzťahom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (vyplývajúci z § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka), tak vzťah medzi poisťovateľom a poisteným škodcom je vzťahom z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom (t. j. zákonom č. 381/2001 Z.z.). Tento vzťah medzi poisťovateľom a poisteným

škodcom je určený a vzájomné plnenie je limitované zákonnými i zmluvnými poisťovacími podmienkami, ktoré upravujú napríklad, do akých limitov je poisťovateľ povinný a komu plniť pri vzniku náhodnej poisťovanej udalosti, prípadne v akých prípadoch a do akého rozsahu si môže, ak za poisťovanej škodu nahradí, uplatniť poisťovateľ regresný nárok voči poistenému škodcovi a podobne. Vzťah poškodeného a poisťovateľa škodcu je vzťahom špecifickým, vyplývajúcim zo záväzku poisťovateľa z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla voči poistenému škodcovi plniť náhradu škody priamo poškodenému, pričom poškodenému osobitný zákon o povinnom zmluvnom poistení dáva i priamy nárok voči poisťovateľovi na plnenie, ktorým mu bude táto škoda nahradená (§ 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.). Ak si poškodený svoj nárok na náhradu škody žalobou uplatní iba voči poistenému (škodcovi), nemá to žiadny vplyv na poisťovací vzťah medzi poisteným a poisťovateľom a právne postavenie poisteného sa tým nemôže zhoršiť. Poistený preto môže následne od poisťovateľa žiadať náhradu toho, čo na základe súdneho rozhodnutia poškodenému z titulu jeho zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uhradil, a teda poistený má regresné právo voči poisťovateľovi, avšak maximálne do výšky, v akej bol poisťovateľ povinný uhradiť náhradu škody poškodenému.

13. Rozsah poistenia zodpovednosti upravuje § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písm. a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b), alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťovacie plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťovacie plnenie, a d) ušlého zisku. Z uvedeného ustanovenia možno vyvodiť, že zákon č. 381/2001 Z.z. explicitne neupravuje povinnosť poisťovne refundovať náklady právneho zástupcu škodcu v konaní, v ktorom si voči škodcovi uplatňuje nárok na náhradu škody poškodený. V danej súvislosti však odvolací súd poukazuje na ust. § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ bez zbytočného odkladu ustanoví poistenému na základe jeho písomnej žiadosti právneho zástupcu v konaní o náhradu škody pred súdom, na ktorú sa vzťahuje poistenie zodpovednosti. Aj keď zákon o povinnom zmluvnom poistení v § 4 vymedzuje rozsah poisťovacieho krytia, odvolací súd má za to, že práve uvedené ustanovenie § 11 ods. 5 citovaného zákona má za cieľ zabezpečenie náhrady nákladov za právne služby vzniknuté u poisteného škodcu z dôvodu domáhania sa svojich práv poškodeným v súdnom spore, čo okrem iného vyplýva aj z toho, že zákon č. 381/2001 Z.z. zahŕňa v sebe osobitnú úpravu vzťahov medzi poisteným a poisťovateľom pri poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú škodcom poškodenému. Výkladom predmetného ustanovenia možno dospieť k záveru, že povinnosť poisťovne refundovať náklady právneho zástupcu škodcu nie je síce v zákone č. 381/2001 Z.z. výslovne formulovaná, avšak možno ju vyvodiť z povinnosti poisťovateľa ustanoviť poistenému (škodcovi) na základe jeho písomnej žiadosti právneho zástupcu.

14. Primárne žalovaný v odvolaní namietal dôvodnosť nároku žalobcu na zaplatenie trov konania poškodeného, ktoré vznikli poškodenému v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/71/2020 v celkovej výške 1.866,83 Eur, ktorú sumu žalobca uhradil poškodenému N.. T. W. - GEODET. Odvolací súd poukazuje na to, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v spore vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/71/2020 listom označeným ako „Oznámenie o spore a výzva na vstup do konania ako intervenient v zmysle ust. § 86 Civilného sporového poriadku“ zo dňa 12.03.2021 oboznámený s tým, že sa na Okresnom súde Martin vedie konanie pod sp. zn. 10C/71/2020 v právnej veci žalobcu (poškodeného) N.. T. W. - GEODET proti žalovanému T. C. (v prejednávacom spore žalobcovi) o zaplatenie 5.343,12 Eur s príslušenstvom s tým, že prílohu oznámenia tvorí žaloba. Predmetné oznámenie o spore bolo žalovanému (spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group) doručené dňa 18.03.2021. Z vykonaného dokazovania súčasne vyplynulo, že žalovaný napriek tomu, že mu bolo predmetné oznámenie o spore doručené, zostal procesne nečinný a do predmetného konania ako intervenient nevstúpil, čo malo za následok stratu možnosti namietat, že právoplatne skončený spor bol nesprávne rozhodnutý (žalovaný v konaní ani len netvrdil niektorý z dôvodov prezumovaných § 88 ods. 2 CSP). Žalovanému teda nič nebránilo v tom, aby ako intervenient na strane žalovaného vstúpil do konania vedeného na Okresnom súde Martin sp. zn. 10C/71/2020 a v tomto konaní namietal, že z jeho strany došlo k splneniu podmienok prezumovaných § 11 ods. 6 písm. a) alebo písmeno b) alebo to, že ako poisťovateľ oprávnene odmietol poskytnúť poisťovacie plnenie, alebo oprávnene krátil poskytnuté poisťovacie plnenie. Uvedené žalovaný neučinil. Pokiaľ potom žalovaný namietal, že náklady poškodeného vynaložené na uplatnenie svojich práv pred súdom nemožno považovať za účelne

vynaložené v zmysle § 4 ods. 2 písm. c) zákona o povinnom zmluvnom poistení, odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 36. prvý odsek odôvodnenia rozsudku, na ktoré v celom rozsahu odkazuje.

15. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal tiež dôvodnosť nároku na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 4.742,90 Eur za obdobie od 30.01.2020 do 28.10.2022 v celkovej výške 558,75 Eur bez bližšieho vymedzenia odvolacieho dôvodu, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 37. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd opätovne poukazuje na to, že žalovanému nič nebránilo v tom, aby v prípade vstupu do konania v postavení intervenienta na strane žalovaného vzniesol námietky vo vzťahu k právu na náhradu úrokov z omeškania, ktoré si poškodený uplatnil voči škodcovi (v prejednávanej spore žalobcovi) v spore vedenom pod sp. zn. 10C/71/2020, a ktoré žalobca (tak ako to vyplýva z konečného vyúčtovania exekučného konania vedeného JUDr. Martinom Pírym pod sp.zn. 376EX 321/22) poškodenému nahradil.

15.1. Iba na doplnenie odvolací súd ohľadne vzniku nároku na úroky z omeškania pred ukončením šetrenia poisťovateľa poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 263/2022-47 zo dňa 07. septembra 2022, podľa ktorého „ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nevylučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Toto ustanovenie upravuje len omeškanie poisťovateľa s plnením jeho povinnosti riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne poškodenému oznámiť a nie aj omeškanie poisťovateľa so splnením jeho podstatnejšej právnej povinnosti včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody“.

16. Pokiaľ však žalovaný namietal nedôvodnosť nároku žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré ako žalovaný - škodca vynaložil v spore vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/71/2020 v sume 1.925,03 Eur, odvolací súd sa s touto odvolacou námietkou žalovaného stotožnil. Tak, ako už odvolací súd vyššie uviedol, rozsah poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., ktoré nárok škodcu na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré sám v prospech seba vynaložil v konaní o náhradu škody pred súdom, na ktorú sa vzťahuje poistenie zodpovednosti, nezahŕňa. Zákon č. 381/2001 Z.z. obsahuje osobitnú úpravu vzájomných vzťahov medzi škodcom ako poisteným a poisťovateľom zodpovednosti za škodu škodcu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom výslovne (ako lex specialis) prezumuje situáciu, kedy škodca ako poistený prejaví záujem byť právne zastúpený v konaní o náhradu škody pred súdom, na ktorú sa vzťahuje poistenie zodpovednosti. Konkrétne § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje prípad, kedy si žalobca (poškodený) uplatní svoje nároky na náhradu škody priamo voči poistenému z povinného zmluvného poistenia (škodcovi) a poistený za účelom ochrany svojich práv prejaví vôľu byť zastúpený právnym zástupcom v príslušnom súdnom konaní. Za týmto účelom má poistený právo na základe písomnej žiadosti požiadať poisťovateľa o ustanovenie právneho zástupcu a poisťovateľ má povinnosť poistenému (škodcovi) právneho zástupcu ustanoviť. Ustanovenie právneho zástupcu poistenému v civilnom sporovom konaní je teda povinnosťou poisťovateľa reflektujúcou na prípad, kedy poistený prejaví vôľu byť právne zastúpený v súdnom konaní, ktorého predmetom je náhrada škody, na ktorú sa vzťahuje poistenie zodpovednosti. Uvedená situácia však fakticky môže nastať iba v prípade, ak by poisťovateľ poškodenému sám neplnil ním uplatnený nárok na náhradu škody v požadovanom rozsahu. Inak by nebol daný dôvod, aby poškodený podal žalobu o náhradu škody priamo voči škodcovi, ak poistná udalosť bola vyriešená v rámci šetrenia poistnej udalosti. Odvolací súd má potom za to, že práve oprávnenie poisteného/škodcu písomne požiadať poisťovateľa o právneho zástupcu vylučuje následok vzniku „dodatkových“ nákladov poisteného spočívajúcich v nákladoch vlastného právneho zastúpenia v konaní o náhradu škody vedeného voči nemu poškodeným, v ktorom by poistený nebol úspešný, teda aj v prípade, ak by sa odmietnutie plnenia poškodenému zo strany poisťovateľa ukázalo ako nedôvodné. Ustanovenie právneho zástupcu poistenému a následná náhrada trov takéhoto zastúpenia môže byť v konečnom dôsledku v prospech poisťovateľa, a teda kvalifikovaná obrana poisteného v civilnom sporovom konaní vedeného voči nemu zo strany poškodeného, či už v spore o základ uplatneného nároku (miera zodpovednosti poisteného za škodu) alebo v spore o výšku uplatneného nároku (určenie výšky náhrady škody) má (v prípade

úspechu poisteného) za následok zníženie výplaty poistného plnenia poškodenému, čomu zodpovedá následná povinnosť poisťovateľa uhradiť takto vzniknuté trovy právneho zastúpenia poisteného, a to bez ohľadu na výsledok tohto sporu. V prípade, ak by sa oddelila povinnosť poisťovne ustanoviť poistenému právneho zástupcu od povinnosti nahradiť takto vzniknuté trovy, išlo by o zbytočné zaťaženie poisteného nákladmi, ktoré by v konečnom dôsledku musel nedobrovoľne znášať (porovnaj Brož, M., Náhrada trov právneho zastúpenia poisteného vyplatená z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, Bulletin Slovenskej advokácie, 4/2013, strana 36).

16.1. V konkrétnostiach prejednávaneho sporu odvolací súd poukazuje na to, že žalobca ani len netvrdil, že by využil svoje právo zodpovedajúce povinnosti žalovaného prezumovanej v § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z., t. j. že by písomne požiadal poisťovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní o náhradu škody vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/71/2020. Z obsahu spisu vyplýva práve opak, nakoľko žalobca už v čase, kedy oboznamoval žalovaného o prebiehajúcom spore vedenom voči nemu poškodeným (listom zo dňa 09.12.2020), bol právne zastúpený. Ak žalobca ako poistený prejavil vôľu byť právne zastúpený v konaní o náhradu škody vedenom voči nemu poškodeným, nič mu nebránilo využiť svoje právo a písomne požiadať žalovaného o ustanovenie právneho zástupcu. Ust. § 11 ods. 5 tohto zákona predstavuje podľa názoru odvolacieho súdu zákonný rámec, v rámci ktorého mal žalobca postupovať v prípade, že by prejavil záujem byť právne zastúpený a vyhnúť sa možným nákladom spojeným s trovami jeho vlastného právneho zastúpenia, nakoľko v takomto prípade by žalovaný bol povinný uhradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia ustanovenému právnenmu zástupcovi. Nakoľko žalobca nepostupoval v súlade s úpravou prezumovanou § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z. z. a sám (bez ingerencie poisťovateľa) si zvolil právneho zástupcu, vznikla mu povinnosť nahradiť svojmu právnenmu zástupcovi trovy právneho zastúpenia, ktoré majú pôvod v škodovej udalosti, ktorú sám zavinil. Je potrebné si uvedomiť, že žalobca ako škodca spôsobil poškodenému škodu, za ktorú v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá. Samotná skutočnosť, že v spore, ktorý bol voči nemu vedený zo strany poškodeného, spochybňoval dôvodnosť nároku na náhradu škody poškodeného, nezakladá povinnosť žalovaného uhradiť mu trovy jeho vlastného právneho zastúpenia, ktoré poistenému vznikli v konaní o náhradu škody vedenú voči nemu poškodeným. Uvedenú povinnosť nemožno vyvodiť ani zo samotnej skutočnosti, že poisťovateľ odmietol poškodenému titulom PZP uhradiť škodu, nakoľko pre prípad odmietnutia plnenia zo strany poisťovateľa poškodenému žalobcovi nič nebránilo v tom, aby využil titulom poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla svoje právo a písomne požiadal poisťovateľa o ustanovenie právneho zástupcu. Podľa názoru odvolacieho súdu, iba v prípade, ak by poisťovateľ nesplnil svoju povinnosť prezumovanú § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z. a neustanovil by žalobcovi na jeho žiadosť právneho zástupcu (na náklady poisťovateľa), bolo by možné vyhodnotiť náklady spočívajúce v trovách právneho zastúpenia žalobcu za škodu, ktorú by bol žalovaný ako poisťovateľ žalobcovi ako poistenému nahradiť. Tento nárok na náhradu škody podľa § 420 Občianskeho zákonníka by však nespočíval v porušení povinnosti poisťovateľa spočívajúcej v riadnom, príp. včasnom vyšetrení poistnej udalosti, ale v porušení povinnosti prezumovanej § 11 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z..

16.2. Odvolací súd sa v tejto súvislosti zaoberal aj skutočnosťou, že žalobca vykonal vo vzťahu k poisťovateľovi oznámenie o spore v zmysle § 86 CSP, avšak uvedené oznámenie o spore učinil žalobca prostredníctvom (v tom čase už ním zvolenej) Y. N. T., a teda uvedené podanie (oznámenie o spore) nemožno vzhľadom na jeho obsah, ako aj samotnú skutočnosť, že bolo vykonané prostredníctvom už zvoleného právneho zástupcu, považovať za písomnú žiadosť poisteného adresovanú poisťovateľovi za účelom ustanovenia právneho zástupcu zo strany právneho zástupcu poistenému zo strany poisťovateľa.

17. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok v časti, v ktorej sa žalobca domáhal voči žalovanému nároku na náhradu škody spočívajúcej v ním uhradených vlastných trovách právneho zastúpenia, ktoré mu bolo poskytnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/71/2020 vo výške 1.925,03 Eur, zmenil tak, že žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

18. Vo zvyšnej odvolaní napadnutej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, keď po vyhodnotení odvolacích námietok, ktoré žalovaný formuloval v podanom opravnom prostriedku, tieto vyhodnotil ako nedôvodné a v zmysle princípu neúplnej apelácie sa nezaoberal inými (v odvolaní nenamietanými) prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie.

19. Vo výroku o trovách konania odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobcoví, ktorý mal v spore prevažný úspech, priznal právo na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania voči žalovanému, ktorý mal v spore v pomere k celému predmetu konania úspech menší. Pokiaľ ide o úspech žalobcu, tento mal úspech v časti čo do zaplatenia sumy 1.866,83 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré bol povinný zaplatiť N. T. W. - GEODET v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 10C/71/2020, ako aj v časti čo do zaplatenia sumy 4.742,90 Eur, ktorú žalovaný žalobcovi v priebehu konania uhradil, čím procesne zaviniel zastavenie konania. Žalovaný mal v spore úspech čo do zaplatenia sumy 1.925,03 Eur, ohľadne ktorej bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá, ako aj v časti čo do zaplatenia sumy 134,01 Eur, ohľadne ktorej bolo konanie z dôvodu zavineného späťvzatia žaloby zo strany žalobcu zastavené. Žalobca si v spore celkovo uplatnil nárok v sume 8.668,77 Eur, čo predstavovalo 100 % predmetu konania. Keďže žalobca mal v spore úspech čo do zaplatenia sumy 6.609,73 Eur (t. j. súčet sumy 4.742,90 Eur, ohľadne ktorej bolo konanie z dôvodu zavinenia žalovaného zastavené a sumy 1.866,83 Eur, ohľadne ktorej odvolací súd posúdil žalobu ako dôvodnú) a neúspešný bol čo do zaplatenia sumy 2.059,04 Eur (t. j. súčet sumy 134,01 Eur, ohľadne ktorej bolo z dôvodu zavinenia žalobcu konanie zastavené a sumy 1.925,03 Eur, ohľadne ktorej odvolací súd žalobu zamietol), úspech žalobcu predstavoval 76,25 % predmetu konania a jeho neúspech rozsah 23,75 % predmetu konania, a teda čistý úspech žalobcu predstavoval 52,50 % konania (t. j. rozdiel 76,25 % predmetu konania a 23,75 % predmetu konania). Na základe uvedeného odvolací súd priznal žalobcovi právo na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v rozsahu 52,50 %. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)